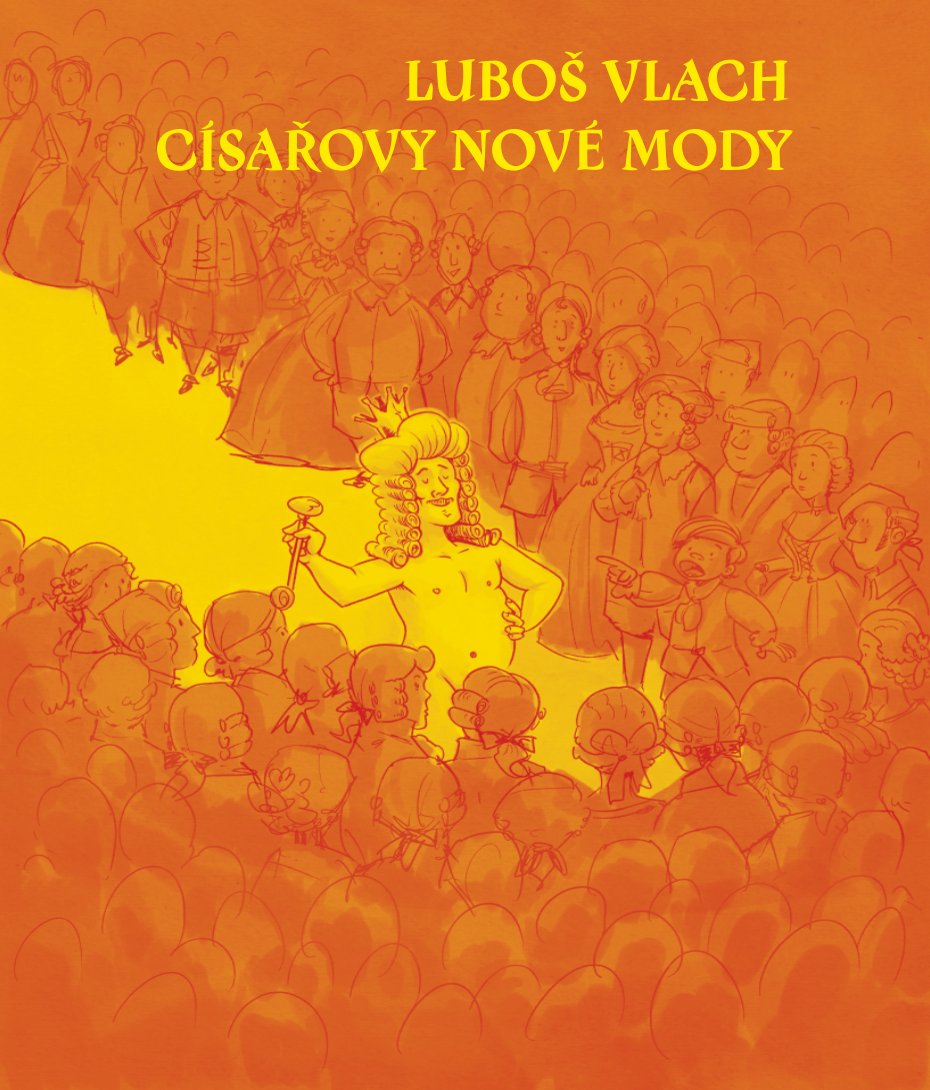

LUBOŠ VLACH CÍSAŘOVY NOVÉ MODY

V Brně 1. 1. 2021

Luboš Vlach
Císařovy nové mody

LUBOŠ VLACH
CÍSAŘOVY NOVÉ MODY

ANDERSENOVA pohádka *Císařovy nové šaty* je parafrází textu středověké španělské sbírky padesáti jedna příběhů *Libro de los ejemplos* (*El Conde Lucanor*) od Aesopa a dalších vypravěčů perské folklorní tradice. Andersen četl příběh v německém překladu nazvaném *So ist der Lauf der Welt*. Ve zdrojové pohádce je král oblben tkalci, kteří tvrdí, že oblek šatů je neviditelný pro každého člověka, který není synem předpokládaného otce. Andersen příběh pozměnil, zaměřil se na pýchu rádobyúsudku a faleš tzv. racionálního odůvodnění. Existuje také indická verze příběhu, která se objevuje v *Lilāvatisāre* od Jinaratny (1283). Tam nečestný obchodník Dhana z Hastināpury oblažne krále Śrāvastī tím, že mu nabídne tkaní nadpřirozeného oděvu. Když se král producíruje v tomto oděvu, celý jeho dvůr předstírá, že obdivuje jeho ošidné ošacení. Král pak špacíruje městem, aby předvedl oděv; když se ho kdosi z davu zeptá, jestli se stal nahým asketou, uvědomí si podvod, ale podvodník mezitím už pláchl. Císařovy nové šaty se staly ikonickou metaforou pokrytectví a snobství vládního zatmění...

Andersena údajně k pointě pohádky motivoval jeho osobní dětský zážitek... stál se svou matkou ve špalíru obdivovatelů krále Fridricha VI.; a když se král přiblížil, Andersen prý vykřikl: „Vždyť on je pouhý člověk!“

Jeho matka se ho pokusila umlčet a doma mu pak vyčinila: „Zlobil jsi...“ Ať už byl Andersenův motiv jakýkoli, Andersen akcentoval satirické vyznění. *Kejserens nye klæder...* (*Císařovy nové šaty*) je pohádková povídka napsaná v r. 1837. Dá se interpretovat všelijak a aktuálně aplikovat na(-d) dobové poměry. Byla přeložena do více jak 100 jazyků, mnohokrát zdramatizována, zfilmována a je permanentně parafrázována na sta způsobů. Nový under/sen oblékl si ironii a šlápl na zmiji změny starého vaťáku... zkrátka vzal to obchvatem, přestal se zdržovat zdrženlivostí. Bylo to takhle:

Bylo nebylo... Šli takhle dva taškáři... tašky měli nadité česnekem a údivem, šli, šli a šli... až přišli do královského města, kterému šéfoval kuchař, který se prohlásil za císaře svě(-t-)la a byl tuze marnivý na svůj šéfkuchařský stejnokroj z vykuchané běloby. Neustále organizoval různá kulinární show, vyžíval se ve vaření, vařil a vařil... domníval se že božsky. Mlaskat se muselo kolektivně a polykat návnadu aktivně. Taky si pořád nechával šít za ohromný prachy bílé kuchařské zástěry a če/píce, zatímco lidu ordinoval utahující se opasky. Vařil pořád a pořád, měl svůj vlastní televizní pořad HRNEČKU VAŘ VŘELE, byl to obřad a všichni museli obdivovat jak ty jeho pokrmy voní... z hrnců draly se vůně jak z prdele.

Když se to ti dva konceptualisti dozvěděli, položili si otázku... od čeho jsme umělci? Uštrikujem za zlaté rezervy císaři tak bílou zástěru z vůně... i čepici česnekem čpící, že ani nemrkne a ve finále mu z toho mrdne... A tak se i stalo. Byla to světodějná událost.

CÍSAŘOV NOVÝ HVĚZDNÝ PLÁŠŤ JE PLÁČ

císařovy nové záclony dánské
down dámské drama dáví
pro servilní davy
císařovy nové virulence molí
nové kódy smolí
modus meze mizení
moc mons/trance křížení
mapa nové morové modly
modologie monologu monády mraveniště
metafyzika mizérie
metalová maska monumentální morbidní morálky
mapa morové metly
masáž mozku motá motouz mordu
mate megapolis mezerou
modeluje mentalitu masy
obléká se do moduritu nové modulace státní kasy
matrixem maximální metráže
císařovy nové fráze se nepárou
řasí si šosy šoky
pára parafráze rolluje knedlíky v páře

CÍSAŘOVY NOVÉ MEDIÁLNÍ MASKÁČE

císařovy nové kuchyňské montérky nejsou mu pořád dost
velký

císařův nový hvězdný plášť je plast
císařový nové medové emo amo/lety
ušouleny jsou z mad plástve
císařovy nové lacláče jsou jak pohádkové koláče
jdou s dobou
lavinou jsou kru/pičné kaše
lítají z úst do úst
ozdobou jsou císařova nového paláce
kdo neví jak dán neskáče
císařovy nové konvence jsou naše
hrneček se zbláznil
už mají té kaše všichni po krk
císařovy nové kolečkové krasobrusle jsou brusinky
ostře nabroušené a nemálo podroušené
nadšeně netváří se ani poručené roušky
uši nestačí počítat ty doušky
císař chlastá jak Dán
a hlad je jen převlečená žízeň
přejít se při je ovšem trýzeň

HMOTNOST ZKREMATIZOVANÉHO CÍSAŘOVA NOVÉHO ŠATU ODPOVÍDÁ PORODNÍ HMOTNOSTI JEDINCE JEPICE

„dotknu-li se lemu jeho šatu, budu uzdravena“ (NZ, Lk 8,44)

*„Dámy jsou vyzdobeny praktickým krátkým účesem a po vzoru
ruských žen, revolučních bojovnic, střídmon a praktickou rádioukou,
oděny do nenápadných, nudných a záměrně neerotických kostýmů
či šatů, aby byl zdůrazněn krajní stupeň ideologického soustředění.“
(Vratislav Effenberg – Republiku a varlata)*

tineola mol šatní
rouchu se rouhá
bere za kliku císařova nového šatníku
otevívá vrata
kostlivec vypadl z prádelníku
na módním mole
nahore bez i dole
kostlivce zdobí jen střevíce
z ostudy má kabát
a stejně jak Tineola je zastáncem za/žranosti
nerozumí módě ani za mák
polykači nití jsou z toho namol

drží zobák
v sandálu skandálu drží žízňovku

císař má nový účes značky houněmop
vrabčí hnízdo kde hnízdí ptáci nebeští
to je jeho pompy mod
noví císařští krejčící
fikanou fikci dští
skvěle oháklí modeláři
září jak zámotek
císařových nových šatů
sedrali se moli v moudrosti modu
na císaře ušili novou boudu
mola trůnu
kam i císař pán chodí sám
užívat si vůní
není jako oni

převlékači kabátů
diváci obrací zraky
zrádní rádci couvají jak raci
a řeky toky jdou proti proudu
staré doby mají po žízálách
dobity jsou

lokajové mají roušky
aby je novinářské děvky nepokuckaly smíchy
palácoví mopslíci moci
lokají nový císařův majestát plnými doušky
opiti jsou rohlíkem
jsou zastánci noci
prohibice bílého světla
pešek chodí okolo chodidel moci

císařův nový skandál se ošívá
do jícnu háže nový sandál
ožívá a jde ještě dál
nový mod stravování supění
císařovy nové masky strpění
klauní nosy roušky klohní
třetí ruku trhu utrženého z řetězu

nové císařovo lobby lobotomie třetího oka
nová filmová páska přes oči
císařův nový press potra/v/ní-hohó řetězu
teze nové tváře pře/tváření
císařova nová feromonová košilka je šílená
císařův nový obal sténání
nový tón

s/vleče ožehavou svízel vleklého svlékání
císařova nová tlustá čára je švarná
a rekvalifikovaná fikce tradice
švadlenka smyšlenka
počárala počechrala ústa/v/ní normy mordu
počala císařovu novou nahotu
ústavních reform
šatu šachmatu císařova nového dogmatu
císařavy nové por/uchy
tančí kalipso
fake apokalypsu neskrytého
jedním dovnitř
druhým uchem samodruhým
ven vem kde vem

CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY JSOU UHNĚTENY Z „UHNĚTE MI...”

jeho je záhumenek výhonek křoví
kde přehořívá hoří
obléká se do oblak císařův pták
do nového se vždy vyfikne
jako ptactvo nebeské
neseje nežne nesklízí
obléká ho polní tráva něhy
dnes je tu a zítra bude hozena do pece
to je jeho zdemolované módní molo
to je jeho finta v žitu
nového osevu obce

císařovo nové odění děním
obrazné sugesce
císařova nová vrátnice
císařova nová bytovka
císařova nová mediální přikrývka
v devět všude tma
milice mýtí a má právo mýlit se
císařova nová sekýra
císařova nová protéza

císařův nový pc pěstní klín
optickolexikální indoktrinace
není nic zahaleného
aniž bude odhaleno
Potěmkinovo podezřele nové prozření
to je jeho jho
přirození
to je MOC...
chic

pokr.
karban modálních motáků
agitprop idoktrinátů
synodů
dogmatů
řasení
nějak už to navlečem
v lecčem i leskem
na náprsenku snu
jeden za osmnáct
a všichni za jednoho
jóóó ho ho...
císařovy nové kill bikiny kinetizmu
patří pr(a)cu/jícímu lidu

císařova nová regrese není recese
listí na osice se třese

*„ó veliká matko molí,
opatruj i toho nejmenšího z tvorů!“*

mařeno je mlžné předleno
lněné lnutí
císařovy nové vši na návsi
odvšivovací stanice
pro neukázněné živly a molice
vše při novém
demolice líce
marnost na moment se přede
jak se vede?
předem se otočí
čelem vzad
mlžení se odmlčí

závory nahoru
a nohy taky... pásmo je jeho jho
píseň písmen
amen
jménem modu na pochodu
smutno pojídá vlákno i sukno

(jeden mol je látkové množství soustavy, její počet entit, tj. elementů, prvků, částic či bazálních živlů; ve scholastice je mol entitou jsoucnosti, jejíž tzv. podstata se rovná počtu atomů v 0,012 kg uhlíku hořící dýmky bukanýra tajného agenta kurýra svaté kurie, toto není dýmka, kirie dríme dříve než třikrát zakokrhá... jakou měrou měříš takovou ti bude měřeno)

tým poskoků obdivuje císařův nový kostým
je to zázrak očitosti
kam s ním?
ohleduplně protáčí panenky prázdnoty
formalis obiecti je tím
co zohledněno je tento den
protentokrát protektorát na věčný časy
mundûr mundi
a vymun/dírovaný důkaz boží existence
jsou přece
císařovy nové trencle
a ta vůně
a ta barva
rudne
studem

*„ólé ólem
křičela kolem
s píchlou duší i kolem
pochopila... svět je molem
co žere její věci
přímo na módním molu
mod mola jí žere kabáty
a její plyše
ona stova plaše dýše
chvějí se jí plíce
pod cypřišem
bledá rub druhé líce
když jaro dává létu báj
když chceš je tu ráj
tak dá si vínko na kuráj“
(Ema Škubánková)*

mmm mžitky přežitky
máry nicoty málem márnice myrha
vanitas
agent kurie kurare kyrie
úmrtnost pozvedne obočí
zbaví se obročí
ukáže prebendě paty a ubaví se k smrti

„poklady na nebi mol nekazí“
patenty na panty dveří do duše „TY?“
opar... mlha... pára...
metaforou marnosti
moc pěkný obleček paranormální
to je císařova nová NOVA
česneček
císařova zbrusu nová bruska
nové svatební košile burleska
císařova nová kůže hroší
a může to být ještě horší
císařova nová mnišská kutna
vůně hutná
nový kostým
co s ním?
císařova nová ošatka
císařova nová koruna drnová
císařovy nové dlaždičské nákolky
okolky...

císaře noví moli mají ráj
užíraj zlatou homoli záře
v nové éře
vědci objevili červa filipínského

který pojídá kámen
otázka stravování je vyřešena...
císař fintivý je jak žena
má filipa a je fénixem
samá finta finále fábory
císař má nové šaty stále
šumí bory
a tak dále
et cetera
císařství nová éra
odešla mu hemisféra
místo žezla
drží se péra

císařovy nové ošatky
ostatky španělské mušky
produkt svorné odpornosti
odbornost vůně... ghost
zvalčuje všem kosti
konvence metá kotrmelce
omletá metafyzika sebou mele
móda v posledním stádiu
kráčí do prdele...
nesmysly mele

nový lopuch vůně země-vzduch
se starým obtahem
v lůně propagandy
císařův nový pastýřský list
kam s/ním?
dosti bylo hejtů
česnek jednička je z nutrientů
císař nahej je tu
hate gatě zhatil
kalamajku mik mik mik típla
císařova nová chemická kamizola
hlad zdolá
tuk tuk cililink
císařova nová svěrací kazajka
mozkomíšní mozaika
předivo údivu
císařova nová paráda má nahá záda
a na nich kříž
co nabřečíš
přetekla číš
již žádné módní peklo!
zahal si se od hlavy k patě
do jediné barvy
oblečte se do potisku
potu

do potisku podle plotu
císařova nová róba... siroba
otčinec sirotčí síry
za nás mluví naše mašle
za nás mluví naše „naše“
naše postoje prostoje posty oje
císařovy nové post/roje
co je? co je?? co je???!
císařova nová halenka smyšlenka
císařova nová fotonová příze
supranaturální vize
na jednu díрку... knoflík máčka
císařova nová hláška
rauše zatačka
modová záplata
medová páčka
zástěrka iluze trvale ne/udržitelné módy
do nepohody
pískové hrady a vzdušné zámky
císařovy nové čipové náramky

císař se oděl oddělením
od pochlebného davu
císařův nový oděv
je vždy v právu
císařův nový šál
obdivuje celý zámecký sál
čert aby to převlékání spral!
císař se do odívání obdivem zamotal
císařovy nové pře-
vleky kabátu a vlečky
hladové smečky
kladou nástrahy a léčky
císařovy staré struktury omládlý
v císařově novém šatníku
mol má frmol
prožívá paniku
císařovo nové sukno
povinně viděti je nutno
sranda na posrání smutno
dvořanů servilní špalír
obdivuje císařův nový hermelín
trojtíhodný tukový polstr
císařova nová atrakce... abstrakce
a a a ... ta se musí vidět

císař není puntičkář
nemá se za co stydět
komu se to nelíbí
už nyní je dead
císařovo nové granátové jablko G
na trůnu že/zlem
ohryzek ryzí rzi se odbrzdil
vele/dušně dusně
nevypočitatelně výbušně
o/dívá se vzdušně
granulátem obdivu
hot nahoty v odkvětu
modelové změny oděvní v ní
dívá se obdi/vně
dáví se divem
údivem omdlévá
G prodleva
se ošívá
nití vůně... nic
nit
ač ji nítí
z plných plic
красная нить
dýchej dýchej dýchej

nepospíchej...
in/hall/uj
tak ji píchej
do duše
kdo si ji obleče
nikdy nezastůně...
barva totiž vůní je
bezedné tůně

CÍSAŘOVY NOVÉ KILL BIKINY KINETIZMU

císař je artu výstředního arcí král
císařův nový smoking jde dál...
těchto novátorských modelů
sotva kdo by se kdy nadál
toto není dýmka
to je kanál...
toto oblečení je univerzálně vhodné
do jakéhokoli druhu ohně
císařova nová maska vždy tatáž stafáž
maskovací síť je jaksi děravá
císařovy nové maskáče
ušity jsou krví... potem pláče
císařovu novému odříkání
všichni se klaní
císařova garderoba
je nová doba
císařův nový baloňák
zdobí nová 3d pentle
v žádném ze starých oděvů
necítil se lépe
císařova nová protonová bederní rouška
svítí novotou

a ještě ušetří za elektřinu
však to dalo taky dřinu
císařův nový šat náhradní
je nádvoří hradní
zbrusu nový císař je mužem činu
místo žezla drží novou třtinu
protonovou tkaninu
císařova nová performance – skartace
císařův nový noční úbor – urobor
císařův nový fuzz ohoz
skáče jak mod píská
ten si to odskáče
ten si se odpískal
kam vítr tam plášt
bližší jak košile
uhod' jako prašť
k ploutvozrakým je připočten
o jeho roucho vrhají los
císařův nový s.o.s. šos
grundlos
schluß!
jako prsten po prstu
po stěně stéká sten
zmizel EDEN

nemá jinou možnost
než non totožnost

*„jak fénix se v slunci skví
ať násilí šílí
zase jenom nový plášť
pod kterým skryta
stará zášť...“
(Fr. Dobnal)*

tratolištěm tratě karneval běží dál
DO JINAM!
pouze vtip dojí/má
a jediný vtip je ten opakovaný
nic starého pod sluncem
dočista nové tváří se jak ucho
hluchoty nahodilé nahoty text
navlékl na sebe císařův nový netaktilní textil
otloukej se písťalíčko
hvízd to tam
rychlost tomu dala lítost
na lži-
čku
císařův nový epes čepec

litého hnízda vosí pas
na módním molu jízda
nové foto/nové garde/roby
tomu dala
na špičku prs-
ten-líčku
účes účet
císařův nový baret kabaret
ret na ret
nech na hlavě...
máslo
císařová nová ušanka z růžovýho tanka
esesácká helma šelma
změna
fantom vize příze
tomu na vidličku vize
máslo na hlavě
míra vysadila osádku
na císařovo nové 3d povlečení
to je ale prdel...
vyseděla otázku
kam oděv se poděl?
místo náprsenky mu na krku visí
za/hradní branka

dvořanů nadšení nebere konce
císařovo nové kopyto kráčí špalírem ovace
pochlebníků sebranka vyseděla ecce vejce
jen nejmenšímu
nic už nezbylo
na toto posse – posezení
než jed/dno!
pane jo...
krok krokem se krotí
necestou utečence
císařův nový jarní pláč
do deště aplauzu
otevívá kauzu nového smyslového pláštíku
se starou neobsažností
císařův nový nitě mod
moc
dostal na budku
císařův nový outfit v ofsajdu
ale jak mu to jen sekne
sakulente lento
nit nic
císařova nová sláva
císařova psí hlava
psycho!

císařův nový háv... haf!
čenich v ústech ústavu
mňáááuu
císařovna z nepromokavé kůže
císařův nový kulinářský román
mňam

císařova nová chuť
opsala kružnici
a opásala je oba
„neprůhlednými koženými suknicemi“
šiblý šat šestého smyslu
pastva pro oči
zasukovala se sukně ukrutně
císařův nový pláč v koruně kořenové
císaři co císařovo
dočasnost jako nová
tu kravatu mu uplet úplet komplotu
stejnokroj mentálního fragmentu
do něhož se schová
císařova kost nová
radost z návleku
její krásný nový kostým
rozparek rozpaku v rozpuku
nevrhá stín... nevím

*„Písmo pohled na jazyk zakrývá,
není to jeho šat, ale přestrojení.“
(F. de Saussure – Kurz obecné lingvistiky)*

tam tma ta tam
pře o stejnokroje stroje se nezapře
za/kryt kostlivec
novou skříní nyní
ukazuje módu nahých zad
jen si nezadat
ryc pic bum
učí němý vněm
jak býti vykřičen
učinit se hláskou troubou hlásky lásky
kdy jedna vlaštovka jaro udělá
na drátě šle jak ty předešlé...
puky už se nenosí...
nosí se politika pštroší
hlavou v písku se politická moc honosí
nestydí se stytkosti asi
na věčné časy
pře při-rození
rozezní sirény
pure už se nenosí

de facto i de jure
nosí se purpur prolité krve

„antikomunizmus už se nenosí“?
bolševizmu posraný šosy
kdo říkal?
kdo udal?
a dál?
komu módní trendy modly
dávají přes mordu?
císařova nová oděvní kolekce...
korekce

kravaty už se nenosí
nosí se klaunský knoflíky na nosu
oko kočovného gauče
uteklo na punčoše
lišaje smrtihlav
(*acherontia atropos*)
kterého už ani brada že/zla nezadržela
císařův nový motýlek
dává na frak fraktálu
když ji přefík
vleklým třesem

velkou třískou třeskyplesku
třaskavé vůně v lůně
motýlího křídla efektu afektu
matka materializmu
slzu setřela
ostrotupým oxymorónem
znakem náznaku
spekulace převleku
císařovo nové triko
chytilo si na pasece motýlka
matematického triku
v národních barvách novorozenců
došlo i na tradiční výměnu dresů
oko okolnosti lne k vizi
jako trať k traktu
hledí na muletu císařovny
jeho jasnost гла сность
situační akčnost
císařovny nová cícha mícha
exaktnost kolem osudí zamíchá karty
na čele má kolena
císařova nového klona
vnějškem vytrčena
uvnitř vězněna

císařova nová pátá kolona
je nadšena
císař pán a jeho nový župan
císařová nová jupka úpí jupí
je nadržená

*„Za oblek určil jsem mu oblak,
za plenkou černý mrak.“
(Jb 38,9)*

ted' jen...
je z toho jelen i Lenin
jak z toho ven
glasnost dotýká se jejího břicha
už troubějí do novin
dostává záhul císařova psýcha
otevřenost oděvu v odlivu
lokality loket
císařův nový über úbor
to tak tak vydýchá...
marná sláva
je toho zač
nový světový div oděvu
vezmi kde vem

je z toho jelen стих
kolo/ritem lyriky ojíněna
jako žádná jiná
fí funkce fukce fikce
nová císařova nadkolenka punkce
stojí za to
až do sedmého pokolení
čichá čichá člověčinu
uhozené kvádro z hadru naho-ty
císařova krásná nová vůně
jémine
zemský ráj to na počich
oře císaře
na věčný nečasy hoře
v oděvu jevu je živo
vzoru oběživo
navzdory nozdrám čich
a život je běh/na dlouhou trať
tak at'...

a to je ten dědičný listopad
krása ze mě zevně zří jen říjen
císařova nová slupka říje
císařův nový fíkový list

fikaný lopuch vůně
císařova nová zpravodajská zástěrka
mor jho ve státě pandámském
vášeň pře/vleku

tomu dala
tomu taky
tomu na ukazováček
tomu na lžičku
tomu na vidličku
tomu na novou srst
tomu na ukazováček
tomu poště/váček
novou srst
vztyčeného prostředníku
posměváček potmě
císařova nová reforma
tomu dala na frak

císařova nová vlečka opisovala mikroklima ledu ladění
v mrazícím boxu se probrala
už se jí taky chtělo jíst a dostala chuť na kaši
vzala tedy hrneček
postavila ho na stůl a řekla: „Hrnečku, vař!“

tu se v hrnečku začala hned kaše vařit
stará se zapomněla
utížit betonárku se nedaří
to posrala...
kaše hrnula se neustále dolů jako povodeň
vinohrad stráží armáda tisíce zpravodajských kachen
v zábavním parku budou sbírat odpadky havrani
z hmoty vyskakují prvoci
podle kosmonautů vesmír smrdí
silný sirný zápach
potlačený potlach
ach...
tady to smrdí
indiskrecí sekrecí skartací
křečí křičí kosmonautky
sakra svršek spodek
šejkr filek lilek česnek
císařova nová spodnička nepočká
srdce kříže káry
císařovy nové spodky
císařovy nové máry
trencle na střeše
ty který snímáš hříchy světa
beránku otřes se

císařův nový skafandr
odešel na vandr
císaře nový šos
bezbřehosti samobřehost
rauš a rouška
císařova nového úboru zkouška
císařův nový otřes mozku
císařova nová svatební košile
dala mu košem
zavřel tu košili ve skříni
dvořané šílí
císařův nový nátělník je policejní náčelník
kostlivec ve skříni
císařpán má opět novou vlečku
nad nádherou toho roucha moucha bzouká
aplaudující vlečka
léčka léku
vleče se tu v leccěms
císařova nová beder zkouška
koko kodak colour zážeh
císařovo nové sukno
kmenový suk tvrzení
zrnění
i laryngologie lyrikou se zatrhla

propast si ucho utrhla
až pod pás
císařovny nová kožárna
objemem obsahu
oko trychtýře
hrdloléz hrdlořez
easy řez
císařova nová říza
oblek proti srsti
císařovo nové brnění
fakt úderný
nakoplo si brňavku
o nemístnou mízu mise
jako tele tělo vedle těla hle/dělo
na nový vrata
ratatata
ratolest
matkotec mužena
brada spadla
do klína kinetiky
sít nám spadla
z pytlákovy oční sítnice
spadly šupiny
oděvní průmysl nahradily piny

modů návrháři mají v hlavě piliny
malý nahý děcko
to na ně prásklo
a kouřové sklo indoktrinace prasklo
načež ti zmetci
novinářský nicky
se sesype jak ptydepe
jak domeček z karet
jejich mentální vmetci
a jejich kachny
svíjí se běhoun a běhna na koberci
císař arci boje nedbaje
majestát maje
ve třech dnech postavil strach nový
pohromy
postavil si hlavu
a z mopu modu
udělal si neviditelnou ruku trhu
na císařovu novou paruku
nasadil tomu korunu
rozčilený dav

se sesypal...
ať žije císař... mrtev je král...

nově oháklé švadlenky zavětrily melouchy
už slétají se jak mouchy
na dvorec
vemínka mínění
pánve a prsní dvorce proporce
císař je borec

НОВОСТИ ИМПЕРАТОРА

císařovy nové šle
jsou jako ty předešlé nade vše
kašle na ně naše vše
náš nos nús
известия новые
tváří se plaše
et cetera kapky na splátky
císařova nová jarní kolekce
je zpátky
na virtuální necestě k molu dobové modulace mutace
polo/ženou otázkou polomuže pomůže
vyřešit balsamic
císař na octu...

osud zůstal na ocet?
vlevóóó... hled!
císař si nenechá poroučet
neb i pomláška metabolizuje... nebo jak?
co je to látka?
mutuje i láska...
bere na sebe různé podoby...
jsou to vztahová vlákna

vlákna látky
někdy je to i válka... v šatníku

*(scholastická látka je VZTAHEM k formě,
tedy tvaru, vůni, střihu, chuti či barvě...
neboť se jí i očima a nalévá ušima,
císařova nová doba počíná)*

císařovo nové spodní prádlo
fuck velký sousto si ukouslo
to je ale žrádlo... fakt chic...
z plic do plic
‘chemtrails’
to je ale hic...
kam císař pán
tam i kmán
císařův nový slamák
hoří jak sto/h
sprintuje jak slimák
šlamastiky sémantiky stihomamu
vymláčený seno
císařův nový jazyk je na vestě

*„Ó veliká matko molů,
opatruj i toho z nejmenších tvorů!
Ó veliká matko modů
oroduj za svobodu“
(Marie Jehličková)*

*„ten velký, moly prožraný brokát, utkaný k předstírání, že
nemůžeme umřít“
(Philip Larkin)*

*„Matko molů,
opatruj i toho
největšího
nejnenasytnějšího
a nejnaditějšího z volů
který rozežral mi kožich
a k tomu ještě
do stóly udělal štolu...!*

*dávám si pauzu
a 3km běhu
jinak skončím ve cvokbauzu
nebo v odpoledním lehu
ani se nebnu*

*mol nebo motýlek
(podle věku
na člověku)
ozdobou je
postýlek
někdy i kotníků
či dámských
prdýlek...“
(Jana Iluminatio)*

zde mol zle zdemoloval
šatnu nářků
motýlek sedí na ohryzku
je ozdobou nemající obdobu
housenka zlobí
vskrytu šachuje
škálou barev
mo(tý)l(ek) byl arestován
šálou svázán
tou krávou kravatou
proklamací vaty
žebřík do nebe na módním molu
se zakymácel
mol z trůnu

se skácel
je na mol...
a dostal kašel
jeho nová mašle kašle na vše...
císařovy nové sedmimílové kamaše
kráčí až kam se ráčí molu trhu
šatí ho stín soumraku...
trhá sebou
co si počnu s tím stínem nadhozu a ohozu?
co signalizuje císařova nová podšívka?
dětskou námitkou zasažena je
císařova nová omítka
unikátně universální
kabátek universa
unifikace fikce
uni
uni
uni
císař pán to umí
císař pán není vůbec nahatej
oháklej je majestátem
pořvává dav najatej
lokaji již plnými doušky lokají
neonegace nektar

císařova nová sekvence
císařovy staré trencle
císařova nová vlečka
tečka

.

císařův nový agit podolek
dlouhý bič a malý dvorek
císařova nová performance
SKARTACE!
císař je navátý
a zbavuje se gatí
spekulace
císařovy nové svršky svrženy
kostky jsou vrženy
spirit attack a tak...
kloboučku hop!
poklona
císařovna má nahá kolena
uhozený nový kvádro
nit nic z hadru hot nahoty
ostrý lokty
nový lokny
prdlého pelmelu
podle podlého protokolu

nahoru dolů
pravolevo v bok

antikomunismus se nenosí...
v módě jsou teď excentrické šosy a konzervativní flitry!
atom morku amorova modu na pochodu...
zhroutil se u poševního vchodu

„Šílený s košilí na kabátě, se záplatou na masitém i kostlivém.“
(V. Holan)

s krvavým turbanem na temeni mne mni
na křižoviálním kříži retro křivky mnich
křivdy trnitého keře škrábance
provinilé kosodřeviny deskripce
kombiné už se nenosí
nééé – nebuď včerejší
módě diktují bince
koitu bitcoinu
na křižovatce
fucking konfekce dobového afektu
módě diktuje blázinec
císařovy nové kraťasy
krvavá louže na zebře

proužky už se nenosí
módě diktuje retro
dnes se nosí posmrtný skvrny
a trny čelem koruny
nový trend modu
módní hit hot
jiskra jikrou nového jitra
dřevěný pyžamo
prostěradla po mrtvolách
zítřek pyžmo
bezbarvý prach
šaty z šátků
hip hop jitrocel kouzel
průplach makovice
vzdušné ach –
nuda se v Brně dohřála
císařovy nové šaty patří lidu!
globální světlice světnice
jde si po svých
smutek i smích
mapou je červená nit
vstupuje do vesnic
líce na líci nic
ruby už se nenosí

nosí se nahoru nosy
nosí se neviditelné azbestové megašosy
nosí se 3d psychedelické flitry
používají se různorodé růžové filtry
nového genového předsudku zápichu
záplatou je krytka
škrťátko za patou
němá tvář vysvětlivky ztratila tvář
křivky zdobí pohřební kytka
čipy už se nenosí
nosí se tragická lyrika
císařovna má novou podprsenku
effervescens tělové barvy
kozy dělají že nejsou venku
zde vyprsila se modálněoděvní síla
je oděna děním obdivu
odění děním
císařova nová náprsenka
má mega volány
fiží zkrátka sjíždí
na hřbitově jsou zakopáni
chiméry i páni
nedbalky modu a svízel přítula
jednička a nula

příčele čile na pochodu se chopila
motolice sloupové posloupnosti
metodou je opilá
hi hi hi
nosí se ostré stříhy
nosí se klec na hlavu
klecová vejce jsou bezpečnější než ta z podestýlky...
kecá odbornice
klecová křídla jsou nejvěrohodnější
kolejnice duní
ryba po ní plave
do ušní trubice
císařovo nové brnění
od davu dělí ho brlení
po nudě brrr v Brně ani památky
nudisty pud pudí

*„Byl dávno tomu
co chodil
ještě po čtyřech
a tehdy proti
všemu očekávání
vyvržený z útrob žirafy
byl člověk*

*člen zvířecí tlupy
Darwinovo sperma
v císařových nových slípech“
(Pavel Herot)*

nadšení a radost kam se podíváš
císařova nová perspektiva
jsi tím čím se odíváš
císařův nový létající koberec
bílou holí zřídla
císařova nová holubičí křídla
okenní křídla
křídla dutých plamenů
křída
extenzí paže
věječka blamáže
císařova nová smyčka
dvoutečka císařova nového oděvu lem
kráčí špalírem
císař nese se jak utřinos
císařova nová bota letí do kouta
císařova nová celta
cross krosna sna
imitatio dei

(... a ty – muziko – brej!!!)
císařova nová paráda má nahá záda
a na nich (zaměřovací) kříž
co natropíš?
císařova NOVA
nová cesta
ušít se... ožít... utiřit se...
nová hudba
nová obraznost
obratnost o sto osmdesát stupňů
élan vital
špitál...
(celý dvůr si o tom špital)
dav o sto šest tento progress vítal
jen to mrně
drsné děcko
spatřilo rys regresu
císařův nový šos ghost
nové zamženosti jen houšť
císařova nová kost v houští
v houni roští
je nová per/formativně oděv/v/ní
císařova nová zahálka
text-tílka taktilně textilního

ne
bez obalu to nejde
fit látek fidlártek masek
jsme vždy v obalu
v uni formě šachu šatu
již v placentě oháknuti obalem
císařova nová rakev
z neviditelného gardenhrobu
císařova nová anarcho řího říka rafika
roucho utržené Ucho Jidášovo (*Hirneola auricula-judae*)
sucho v uchu růžového skla vlh/nutí sloní ucho (*Hae-
manthus multiflorus*)

učitel činu chytil se za flígr
aby ho čin poučil
chytil ho za jho
didaktika zcela říčná
otočila znak na znak
sklopila se v nové kráse
kde nic tu nic
kde vzala se tu se ztratila

MÍSTO SETKÁNÍ... CÍSAŘOVNY NOVÉ PIONÝRSKÉ ŠÁTKY POHÁDKY

císařovny nové šaty jsou tkány pro šašky
místo setkání nová jména proměny
tkadlena tká OSUDU osu
oči pro pláč a ostudu
nit nic „netoliko barev a vzorkův neobyčejně krásných“
šaty mají tu zvláštnost do sebe ... nosič do nebe
totiž tělo které za šat se vydává
a netoliko to-ho zebe

císařova nová beranice je z bránice
oděvní odborníci ji pentlí popletli
císaře na čáře dohřálo
samo pradávno
císařova nová šála je sešlá škála šálení a škádlení
dno re/produkce na vlastní kůži
re/prezentace mizení
kam by snad nedohlédl ani šál šalala
šálení dolet
nevídáno
pytel není tělem
škála si to odskáče do moře

žádná rouška lsti či fikaného fíkového lupenu fikce
necht' nehalí slovo tělem
zevnějšek není epitelem
ve státu dámském císařovny nová kabelka drží zobák
tak jaképak copak
spekulace pekla
skutoid epitelu a libri nostri kostry
císařova nová externí protéza sebe sama
císařovým novým oblekem je čistá prána
příze nového rána
místo že/zla drží decimálku
měří každé za/vanutí vánku
císařova nová bunda značky vagabund

špunty čouhají mu z uší
a sláma leze z bot
cosi tuší
císařův nový sen
óda na oděv
císařovo nové čidlo
oblečeno do obočí
odbočí do šatny tmy
hraje tam šachy pro dva
výhra prohra

a první opět oslem
poslem posledním
v pláštíku péřovém
císařova nová pistolnice v posteli pokleká
had hýbe se v páteři
pápěří padá do peřin

CÍSAŘOVY NOVÉ OSLÍ UŠI FAJN EPIFANIE

„V Andersenově pohádce se vypráví o dvou podvodnících, kteří pro císaře upředli drahocené roucho, jež však mohou vidět jen ti, kdo jsou dobří a věrní. Císař vyjde v neviditelném rouchu ven a všichni lidé, zastrašení onou mocí roucha, která z něj činí jakýsi zkušební kámen, si počínají tak, jako by císařovu nahotu nepozorovali. V typickém snu o nahotě se nestává, že by si toho vůbec někdo povšiml. Lidé se naopak tváří zcela lhostejně nebo jsou jejich tváře slavnostně strnulé. Podvodníkem je sen, císařem je sám snící, a moralizující tendence snu prozrazuje jakousi matnou vědomost o tom, že v latentním snovém obsahu jde o nedovolená přání... základem snu je vzpomínka z nejranejšího dětství. Jen naše dětství bylo dobou, kdy nás členové rodiny i cizí osoby vídaly v nedokonalém odění, a my jsme se tehdy za svoji nahotu nestyděli. Dítě ostatně vystupuje i v oné pohádce, neboť pojednou zvolá: Vždyť na sobě nemá zbola nic...“

(S. Freud – Výklad snů)

tóny pletacích strojů už se nenesí
pryč jsou perkuse psacích strojů
dneska se nosí uzly a kličky
předeno genu degen

sebou samým sněžen
'dé en á' už se nenosí
předivu údivu zaskočilo v krku němoty
císařův nový rock'n'rolák přišel o krk
pletový úplet si upletl
kuklu na hlavu
hlava se pokryla skořápkou křiklavosti
ecce vejce
tyto polohy už se nenosí --
vypadly z podoby horizontu
nenosí se už polohy typu
drdol rock'n'roll etno letmo šmirgl
nosí se vertigo
v módě opět go-go tance bioplynů
vertigo na rovinu...

*(Císařova nová říza je schíza. Ho/nosí se příčným řezem, ale puk
už je na druhém konci kluziště, puky už se nenosí, puky budí rozpa-
ky. Nosí se rozparky... ode dna až do stropu... je potřeba nakrmit
stoupu, zamést se i se zápražím obnivého sloupu, nikdo se s tím
nepáře, puky už se nenosí, nosí se pučení, penetrace na trati ztráty,
vzhazování na buly, nosí se skafandr wonder, chaluba lupiče... do
piče, nosí se oči navrch hlavy a in implantáty... lup/u a chalupu do-
stane od táty...)*

císařovy nové nárameníky visí ve vzduchu
na ramínku visí
něco co se nedá popsat
psota
odložit železnou košili není snadné
císařova nová vesta veta
císařův nový kožich břicha hřích
císařův nový krajíc o 3d kůrkách
ach
císařův nový oblek z oblaků a hlíny
dříve i vždycky nyní
císařův nový obojek z plastické trhaviny
císařův nový háv haf haf
pták v tanci nad mraky
duha nepije
nese se jak páv
prezentuje tmu

císařův nový heavy háv
nese se jak páv
dav je z toho paf
všemi barvami hází
září jak metalíza
císařova stará schíza

stabat
císařovny nový kabát
(se starým obsahem sterým)
sabat
císařův nový svět je tu
císařova nová halena
odhalena
zahálka a chálka
závoj servilní mhy

*„obyčej vymyslel schému
ako neupadnúť dozaista
lebo budúcnosť je hmlistá
z minulosti mosta do budúcnosti prosta
... ra ta ta ta
... nečum ako na maľované vráta
je to zlá fáta v koncoch vôle
kabát zožrali mole
kým si bo prezliekal von koncom od začiatku
svojej púte rata
trinásť komnata
kam čas beží o preteky
ja znova bezdeky
len čo za bordel sú masťné ľudské fleky*

*prevleky baránkov v chotáry
všetko súri
aby do chiméry
zadul vietor... “
(Kristian Čura)*

císařovy nové dásně dánské se odhodlaně odhalily
zuby vycenily
obyčej odlíčil si obličej
opět od nuly
objektivita odívá se novými šaty investitury
(z lat. *investicio* = *oblékat roucho*)
kočkopsa císařo/pape/ženství
odívá se obdivem
hot nahoty v květu údivu
modelové změny oděvní
císařovo nové turínské plátno
odělo se díváním

je to látka?
i tuto látku mutace láká
bere na sebe různé podoby
to je ale žrádlo... kvitují molové a jim podobní volové
fakt úderně dala mu košem

nakopla si brňavku o zadní vrátka
císařova nová oprátka

pozlátka...

zavřel tu košili ve skříní
dvořané šílí

CÍSAŘOVO NOVÉ G

*„Za oblek určil jsem mu oblak,
za plenku černý mrak.“*

(Jb 38,9)

císařové nové trombonové sólo boří hradby bobří
bonbónek krevního trombu v záběhu...

nová transfuze iluze

celá hoří

kape do kapiláry

lary fáry...

lapač snů lapá po dechu

císařova nová víra

ohákla celý dámsko

za chechtáky i pražskou vilu v Kodani

císařova nová groupie

kodaňská fyzika

odívá se úúú/divem

hot nahoty kalhoty

císařova nového šatu

císařovo nové G moci

noci upije

modelová změna oděvní

odívá se díváním
dáví se úd údivem
dovnitř i ven
údivem omdlévá
G se ošívá
šatem očitosti
šije kouzelná nit
v císařiných nových montérkách... ach...
císařova nová marnivost
odvěká je marnost nad marnost
již pozvedá se...
a dětský hlas již volá
... a dost!

nebudete-li jako děti
přijdete ve při o celé království

CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY PATŘÍ LIDU BLUDU!

byl jsem tu a budu
lid patří k bludu
obecnosti císařovy nejstarší šaty
zde pořád straší
to ony umí
jsou jak z gumy
natahovací jsou jak hodiny
puky už se nenosí
dnes se nosí posmrtný skvrny
a trny čelem koruny
nový trend dredů
módní hit řehotu řehole
jiskra jikrou nového jitra
císařovo nový pyžamo dřevěný
ruty šuty skutoid epitelu pižmo
nuda se v Brně pře/hřála

němá tvář vysvětlivky ztratila tvář
křivky zdobí pohřební kytka
čipy už se nenosí
nosí se tragická lyrika
dneska se nosí uzly a kličky

genů slepé uličky
předeno pře
předem
dé en á už se nenosí
předivu údivu zaskočilo v krku němoty
císařův nový rock'n'rolák přišel o krk
pleťový úplet si upletl
kuklu na hlavu
hlava se pokryla skořápkou křiklavosti
tyto polohy už se nenosí --
vypadly z podoby horizontu
už se nenosí šaškovský nosy
drdol rock'n'roll etno letmo šmirgl
nosí se vertigo
závrať pro-pasti bioplynů
vertigo na rovinu...
císařovo nové fíkové fiží
urpupen stále svěží
císařova nová rádiovka s anténou
odkládá železnou košili
do níž se schová císařova nová (že-ber-ni) kost
není to s/ní snadné
do návleku nového se jí navlékat
její krásný nový kostým

nevrhá stín
v oděvu jevu je živa odjakživa
oživilo ji oběživo
náš vzor navzdory nozdram čich
čichne živožišně
i zlaté tele
na císařova nová vrata
ratatata...
a život je běh/na dlouhou trať
tak ať...
jeho nová mašle kašle na vše...
fantom vize příze
tomu na vidličku vize
máslo na hlavě
míra vysadila osádku
na císařovo nové 3d povlečení
to je ale prdel...

tratolištěm tratě karneval krve
běží dál...
DO JINAM!
pouze vtip dojí/má
a jediný vtip je ten opakovaný
nic starého pod sluncem

vše dočista nové
tváří se jak ucho
nahodilé nahoty text
na rozhraní hrana zvoní
císařův nový úplet fuck voní

jako prsten po prstu
po stěně stéká sten
zmizel EDEN
nemá jinou možnost
než non totožnost
mol má frmol
prožívá paniku
vpletena je pletka povinně
do pleti tkáně
na tkaninu nit kašle
kolem krku omotána císařova nová mašle
císařovo nové sukno
viděti je nutno
srandy propagandy
na posrání smutno
císařova nová nepředstavitelná hrozba
o ovace prosba
po ovaci ovci pozná

ke všemu se dozná
císařova nová imaginace... nepředstavitelnost
tak dost!

císařova nová koketa je roleta
obkličuje ho jak rojnice
udice údů
císařův nový кроj
je změna okraje
císařova nová bouda
ani neštěkla
císař ušil si ji na sebe svým novým šílenstvím
ohákla se skepsí
etika estetika etos
(řec. *to ethos* = *mrau, šat*)
elegance eleison
étos letos nový

„Jíme a pijeme ideje a také si je oblékáme.“ (G. Berkeley)

nová císařova metresa není stroj
nýbrž zvíře
kráska až k nevíře
a ty její nové šaty

di ti ni... ach zvířený prach
právě takový je nový císařův potah
chodí pešek okolo
císařovo nové zření je podezření
parfém posměchu
císařův nový power overal opět o krok dál
when the music over
pře přítímím oděná přichází konspirace
císařova nová atrakce
chce ho oddělat
bere si ho do kola
na podružnost začíná dlabat
holá kůže bližší jak kabát
dosti bylo podružností
venušiny roušky roucho
dalo mu co proto
krásky netřeba se bát
musí se to jen diplomaticky podat
nový ideový mod musí dobře vy/padat
dá/nové jsou nadšení
císařovo nové obutí
k souhlasu je donutí
obavy vygumuje och...
ochranka ohluchne blahem

ať žije císař pán a jeho chodidla
císařovy šaty nové doby modální rodidla
ať pentle nové demagogie nemající obdoby
dají se do díla
ať nové šaty ji zdobí
císař pán má v každém oku drahokam
a neví co je klam
neví kam s očima
to mu nelze upřít
císařovo nové učení je mlčení
a zázračný šat
zrak lidu má oč se o/přít
císařův nový stesk je ex
o jeho roušku vrhají los
císařův nový tesil... míní rádci... je pln sil
a komu se to nelíbí a vládní doporučení nesdílí
s těmi bude naloženo jako se zrádci
koledují si o krematizaci... zmetci
budou za/jištění jako komp-(l-)ot
a neprodleně budou zav(-a-)řeni
dřeni etikety... co vás nemá
císařovo nové pončo
je pravé ořechové... tóčo
císařův nový plášť

uhod' jako prašt'
je pláč
prepáč...

CÍSAŘOVY NOVÉ MEDIÁLNÍ MASKÁČE PLÁČE

„Na místě je zde ovšem poznámka, že šaty se nemnoží podle Mendelových zákonů.“

(Vilém Flusser)

fámulové sotva chápou co je tu nové
a až je jim to pra/podivné
kuckají se obdivem
uvidět císařův nový oblek je léčivé
kde nachází se maje/stát je ob-lék

císařova nová modální reforma/ce
není žádná legrace
císařův nový kosmický kostým
je stream
otázek kam s tím?

není komorné ni kojné
která řekla by mu ne
poradců a komořích tým
otvírá skříň s kostlivcem
a bojí se říci NEVÍM

císařův pravěký subjekt ošívá se šatem nevidaným
císařova nová certifikovaná fikce
fíkového listu je evergreen
císařův nový mentální ornament je parlament
to je ono nové císařovo kimono

císařova nová šatnářka je Kalypsó
šachmat šatu císařova nového dogmatu
císařovy nové šminky šatní místo
fake apokalypsa nezakrytého místa
zřasení zemětřesení

třesoucí se třásně tísně zemětřesení
nová císařova přezka
třesky plesk pře o utahování
nové pletichy plet'
koho čeho čím je čin NOVÝ

MÍSTO DOSLOVA

jajn & Kristian Čura

císař si oblékl nové Potěmkinovy masky
nějaké další otázky?

*Dvorný básník asi zošalel. Každý máme v sebe básníka...
a jedinou báseň píšeme na kolene. Je to příběh nášho osudu, alebo života. Že som samý úsmev, ktorým mávam??? Je to iba strach čo ma
ženie vpred, ale ja idem vzad. Túžba po subtilite subtilitu neničí.
Mentálne defektný, keby cítil túžbu ohromiť, by nás dobehol. Je ten
text utopickým??? Na mňa až moc. Prišli sme neskoro... Cisárova
nová antiutópia ako sviňa... cisárova nová bunda značky vaga-
bund... zneje ako inzerát erotického časopisu... ve státu dámském
cisárovný nová kabelka drží zobák... v novom stave je na žive -- tak
jaképak copak? Za sprievodu nového modu do zabudnutia. Človek si
nechá kríž nad sebou otočiť hore-dole hlavou.*

císařův free freš česnek voní jak v úkole
každý hned se klidí
omamná vůně ho zklidní

propastí jako pláštěm jsi ji přioděl (Ž 104,6)

inverze izomorfní obrácený kříž srdce
láskou obrácené srdce
>o jeho roucho vrhají los<
císařovy nové státy
já-ty

*Asi by bolo na čase žiť na práne. Alebo rovno v nirváne... či ve
večnom blahu vaječnom. Nirvána ako večné blaho zneje tak
akurát. Je to na brane. Žadna novšia vybliadka pod slnkom....
ryby plávu hore bruchom dole do oblak/off... on. Ide o telo ako
oblek, lebo telo je to v čom sa duša uhniedzila.*

císařova nová livrej
sám se sebou si to srovnej
zůstávej svornej nerozbornej
císařovo nové oblečení obličej
odlišuje přelíčení pře
přelíčení líček большевизм
císařovy nové reformy nekonformní
úderníci normy
pikle kují
přikyvuji
aplaudují
otroci císařovy nové normalizace

to už tady bylo
a bude zase

Meno pre niečo na tele je duša.

císař má novou svatozář
císařova nová paruka je neviditelná
eso v rukávu KDYBY
neviditelnost tržní roztržitosti
ať trhne si nohou KDYBY
ať pod modrou oblohou rozdá barvu
lila filajová
všem
kdo ještě neztratil chuť
eso v estetice esoterice erotice
tradice KDYBY...

Odchod od brán tela. Ústa, oči, nos, anál, vagína. Film o přírodě a politice: nekonečně krutá realita v každé zemepisnej šířce a délce.

císařův nový kardiostimulátor
symetrický s obráceným křížem
císařův nový verdikt
nově se vyfíkl

starý fíkový list odmítl
ulítl...

císařovy nové modální šminky šatí klimatické podmínky
císařův freš š š š česnek
třásně a zřasení
zornice zřítelnice zřícení
sen o tom co se nesmí
císařovy nové přesky
pře o utahování
císařovy nové přesky
třesky plesky
přesmyk
kdo z koho
na scéně vymláčené seno
císařovy nové opasky
otázky
pletichy plet
utahování kohoutů a opasků
čin NOVÝ čím?
čim čarará čim čim čim
císař zaslouží si nový obdiv
life odliv
zlo/čin
čím?

'Príroda' génius tortúry, ponorená do seba samej a svojej práce, je z dobrého dôvodu vo vytržení: neexistuje moment kedy by sa to čo žije netriaslo, kedy by netriaslo jedno druhým. Súcit je divným luxusom, ktorý vymyslelo to najpodlejšie a najkrutejšie zo zvierat... z pudu trestať a trápiť sa samo... zo zdivočenia, ale aj tak... Teória večného návratu je teóriou cesty späť. Existuje taká? Čo to je 'existovať'? Ako domček z karát sa zosypala komunita. Kto ju zase poskladá dokopy? Cisárové nové mopy? Busty explodovaly... Vypadol som si z hlavy. Ešte šťastie, že nie je na dosah. Prekročil som v nenávratne svojho tieňa prah.

PŘÍLOHY A OBLOHY

CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY

(překlad Karel Bohuš Kober, 1872)

Velmi si liboval v nových šatech jistý císař, jenž před mnohými lety žil, že by byl celou svou pokladnu za ně vyprázdnil; jen aby se okázal vždy v jiném kroji.

Nestaraje se o vojsko své, ni divadlo neb zemi, hleděl jen na to, aby měl nové šaty. Mělt pro každou hodinu zvláštní kabát, a jako se vždy může o řádném králi říci: „on se stará o svou zemi,“ tak se mohlo každého okamžiku o tomto císaři říci: „on se stará nyní o svou šatnici.“ —

Ve velkém sídelném městě jeho panoval čilý život, každého dne přicházivali cizinci; a jednoho dne přišli též dva tkadlci, oznamující, že mají nejkrasší látku, kterou si jen člověk mysliti může. Cizinci ti však byli dva prohnaní taškáři. Pravili, že barva a vzorek látky nejsou právě velmi hezké, celý šat však má prý tu zvláštnost, že pro toho člověka jsou neviditelný, který buď úřad svůj špatně spravuje, nebo který jest náramně hloupým. „Toť by byly překrásné šaty,“ myslil si císař; „pakli bych si je obléknul, bylo by mi snadno poznati, kdo úřad svůj v mé říši dobře spravuje,

a kdo jest hloupý a kdo moudrý; ba z té látky musím hned šat míti!“ a dal oběma taškářům mnoho peněz závdavkem, aby si mohli koupiti, čeho by potřebovali. —

Tito koupivše dva tkalcovské stavy, dělali jakoby pracovali — oni ale neměli ni toho nejmenšího na stavech. Žádali každou chvíli nejdražší hedvábí a mnoho zlata, to však nechajíce pro sebe, pracovali na oko u prázdných stavů, a to i do noci. —

„Rád bych věděl, jak daleko již jsou!“ myslil si císař, sám se ale v duchu bál, mysle na to, že může jen ten viděti šat, který úřad svůj řádně zastává a moudrým jest; domýšlel se arci, že on sám vlastně zastává výborně úřad svůj a velmi moudrým jest, chtěl ale dříve někým jiným se přesvědčiti, jak daleko již jsou šaty hotové. — Všichni lidé v městě věděli, jakou zvláštnost ona látka má, a každý byl žádostiv zvěděti, jak špatným aneb hloupým druhý jest.

„Pošlu svého starého, věrného ministra ke tkadlcům,“ myslil si císař, „on bude moci nejlépe látku posouditi, nikdo nezastává lépe svůj úřad než on, a také nemám moudřejšího.“

Tu šel tedy starý ministr do dílny, v které oni dva taškáři seděli, zdánlivě pracujíce u stavů prázdných. —

„Bůh nás chraniž!“ myslil si ministr, velmi se divě; „nevidím ničeho!“

Toto ale zamlčel.

Oba taškáři žádali ho, aby blíže přistoupil, tázajíce se ho, jak se mu látka a barvy její líbí? Pak pořáde ukazovali na prázdné sta-

vy, ubohý, starý ministr ale neviděl ni té nejmenší nitky, ač si mnul oči a otvíral je, seč byl. „Pro Bůh!“ mysl si: „Snad nejsem hloupý. To jsem si nemyslel, že svůj úřad špatně zastávám, o tom se nesmí nikdo dozvědět. Nesmím to říci, že jsem ničeho neviděl.“

„Nuž, jak se vám líbí?“ tázal se jeden z taškářů.

„O, jest to vskutku velmi hezké, docela něžné!“ odpověděl starý ministr, dívaje se brejlemi svými, „tato látka — a teprve ty barvy! budu císaři vypravovati, jak se mi to líbilo.“ — „Potěšíte nás tím velmi!“ pravili oba taškáři, udávající barvy a jakost látky. Starý ministr dával dobrý pozor, aby vše tak vypravoval, jak mu domnělí tkadlci vysvětlovali. —

Na to žádali oba taškáři opět více peněz, hedvábí a zlata, čeho by prý ku tkaní měli potřebí. Všechno pak sobě nechajíce, pokračovali v zdánlivé pilné své práci dnem i nocí. Císař neopomenul a poslal opět brzo jiného státníka k nim, aby se dozvěděl, jak to se šatem vypadne, a tomu nedařilo se lépe, jako starému ministrovi. Díval se a opět se díval, neviděl však ničeho, poněvadž kromě oněch dvou prázdných stavů zde ničeho nebylo. —

„Hloupý nejsem,“ mysl si státník, „a bylo by dosti směšné, kdybych udal sám, že nejsem schopen úřadu svého! nesmím to ale dáti na jevo!“ Tím chválil látku, kterou neviděl, vyjevuje jim stejně radost svou nad pilnou a rychlou

prací, hezkými barvami a dobře zvolenou látkou. „Ba, jest to velmi hezké,“ pravil k císaři.

Všechno v městě mluvilo o hezkém šatu císařově.

Nyní to chtěl císař sám viděti, dokavad to bylo ještě na stavu. S velkým zástupem vyvolených mužů, mezi nimiž také oni dva poctiví státníci byli, odebral se císař k prohnáným těm taškářům, pracujícím nyní, seč byli, arci jen na oko.

„Nuž, není to znamenité!“ pravili oba poctiví státníci. „Neráčilo by se Vaše Veličenství podívati na vzor a barvy?“ pak ukázali na prázdné stavy, domnívajíce se, že ostatní látku vidí.

„Jakže?“ myslel si císař, „nevidím já nic? jsem hloupý? nejsem já za císaře schopen? toť by bylo nejkrásnější, co by se mohlo státi!“ „O, ovšem, jest to vskutku překrásná látka, a zasluhuje úplné mé spokojenosti,“ pravil pak hlasitě, kývaje spokojeně hlavou a dívaje se na prázdný stav; vždyť nesměl říci, že nic nevidí. Celý dvůr, který ho následoval, díval a díval se opět, viděl ale právě tolik, co všickni ostatní, přece ale řekl jako císař: „O, to jest krása,“ radě mu, aby šaty ty především oblékl při nastávajícím průvodu. „Jest to něžné, znamenité, velebné,“ mluvil jeden více než druhý, zdánlivě velmi potěšen.

Císař dal každému z taškářů řád rytířský, aby ho směli na kabátě nositi a titul dvorného tkadlce. —

Po celou noc přede dnem, na němž se měl průvod konati, bděli taškáři, majíce více než šestnácte světél. Lid viděl, že

jsou velmi pracovití a že se snažili, by dohotovili šat císařův.

Taškáři dělali, jakoby sundávali látku se stavů, stříhali ve vzduchu nůžkami, šili jehlami bez nití, až konečně zvolali: „Nyní jsou šaty dokončeny.“

Císař provázen nejvznešenějšími šlechtici, sám přišel k taškářům, vyzdvihujícím právě ruce, jako by něco v nich drželi, a pravícím: „Hleďte, zde jsou spodky, zde šat, zde plášť!“ a tak to šlo dále. „Jest to hebké jako pavučina, mohlo by se myslet, že nemá člověk nic na sobě, ale to jest právě to zvláštní!“

„Ano,“ přisvědčovali všickni šlechticové, nevidouce však ničeho.

„Račte V. Veličenství své šaty odložit,“ pravili taškáři, „pak Vám oblečeme šat zde před zrcadlem.“

Císař odložil všechny své šaty, a taškáři jali se na oko jej oblékati, kdežto se císař před zrcadlem obracel a otáčel.

„Ejhle, jak dobře přiléhají, jak mu sluší!“ volali všickni.

„Jaký vzor! a barvy! jest to překrásný kraj.“ —

„Venku stojí nebesa, která nad V. Veličenstvím při průvodu ponese!“ oznámil nejvyšší obřadník. —

„Hleďte, jsem hotov! nesluší mi to?“ pravil císař, obraceje se ještě před zrcadlem, jakoby na sebe pohlížel.

Komorníci, jimž bylo vlečku nésti, sáhali rukama k zemi,

jakoby zdvíhali vlečku, šli a tvářili se, jakoby něco nesli, vždyť nechtěli ukázati, že ničeho nevědí. —

Tak se ubíral císař v průvodu pod hezkými nebesy, a všechen lid na ulicích stojící pravil: „Bože, jak hezké jsou šaty císařovy, jak dlouhá jeho vlečka! jak hezky přiléhá!“

Žádný nechtěl druhému dáti na srozuměnou, že ničeho nevidí, sice by ho považovali buď za úřadu jeho neschopného, neb za hloupého. — Žádné šaty císařovy neměly většího štěstí, než tyto. —

„Vždyť nic nemá na sobě!“ pravilo konečně jakés děcko.

„Pane Bože, slyš hlas nevinátka,“ pravil otec, a nyní to povídal jeden druhému, co bylo děcko řeklo.

„Vždyť nic nemá na sobě!“ volal konečně lid.

To dojalo císaře, neb se mu zdálo, že mluví pravdu, ale myslel si: „Nyní už musím takto průvod dokončiti.“ —

A komorníci šli, nesouce vlečku, kterou nikdo neviděl a jež zde ani nebyla.

CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY

(překlad Peška Mikuláš Boleslavský, 1874)

Dávno, velmi dávno tomu, co žil císař, jenž byl tak nesmírným milovníkem nového, nádherného šatstva, že si ho neobyčejně často objednával a všechny peníze vydával jen na to, aby byl pěkně oblečen. Staral se o své vojsko a liboval si v divadlech a v projíždkách i procházkách jen proto, aby se vždycky v nějakém novém obleku objevil. Na každou hodinu denní měl jiný oblek, a říkávalo-li se o panovníku „že je v radě“, o tomto císaři se říkávalo „že císař je v šatnici!“

V sídelním jeho městě byl život veselý; denně přicházelo a přijíždělo tam množství cizincův, a jednoho dne přibyli tam i dva taškáři, kteří se vydávali za tkalce roztrušujícíce o sobě pověst, že umí tkáti tkaniny velmi krásné, jakých si kdo žádá. Pravili, že tkaniny jejich jsou netoliko barev a vzorkův neobyčejně krásných, ale že i šaty mají tu zvláštnost do sebe, že tomu člověku stávají se neviditelnými, kdo buďto co úředník není na svém místě aneb kdo hloupostí až bučí.

„I toť by byly divdivoucí šaty,“ mínil císař, „kdybych je měl na sobě, rozeznával bych hloupé lidi od chytrých, a věděl bych také, kdo v říši mé není způsobilým býti úředníkem!“

Ano, ano takovou tkaninu musím sobě opatřiti!“ a dal oběma taškářům zálohou mnoho peněz, aby se bez odkladu do tkání dali. Cizinci tito postavili tedy dva tkadlcovské stavy a dělali jakoby tkali, ale na člunku nebylo ani nitky, ačkoliv si dali vydati nejtenší hedbáví a za práci závdavkem mnoho a mnoho zlata. Hedbáví prodali a peníze utržené strčili do svých kapes, avšak za stavem prázdným tkali ustavičně až pozdě do noci.

„I rád bych věděl,“ pravil k sobě císař, „kolik loket již utkáno!“ než pomysliv na to, že jen hlupák aneb úředník k svému úřadu nespůsobilý, co utkáno, viděti může, nechtěl se sám o tom přesvědčiti a umínil si, že vyšle k tkalcům dříve někoho jiného, než by se sám k nim podíval, jak tkají. Celé město vědělo, jaké podivné vlastnosti má tkanina tato, a každý chtěl zvědět jak jeho soused hloupý aneb nespůsobilý a špatný jest.

„I pošlu svého starého a poctivého ministra ke tkalcům,“ pravil k sobě císař, „ten nejlépe jejich tkaninu posoudí, jest muž rozumný a neznám nikoho, kdož by úřad svůj lépe vykonával!“ Šel tedy poctivý starý ministr do světnice, kdež oba taškáři za stavem sedíce, tkali. „Bůhpomози!“ pravil k sobě ministr oči si protíraje: „vždyť ničeho nevidím!“ ale nikomu nic o tom nepovídal. Oba taškáři žádali ho, aby blíže přistoupení ráčil k stavu, a tázali se ho, je-li vzorek hezký a jsou-li barvy pěkné, ukazující jemu prázdný stav. Ubohý, starý ministr protíral si ještě silněji oči, upíral zrak na stav, ale nic neviděl, neboť na stavu nebylo

ani nitky. „Pane na nebesích!“ .myslil sobě, „snad nejsem hlupákem? To bych si byl nepomyslel, ale musím o tom mlčet. Anebo byl bych snad nespůsobilý k svému úradu? Nikoliv. Nepovím, že jsem ničeho neuviděl.“

„Nuže pane, nic nemluvíte?“ ozval se jeden z těchto tkalcův. „O, toť podivuhodná, velmi pěkná tkanina!“ odpověděl staříčkový ministr dívaje se brýlemi svými na stav. „Krásný vzorek, krásné barvy! Těší mne velice, že podám zprávu císaři, jak nesmírně se mně tkanina líbí!“

„Těší nás také,“ pravili oba taškáři udávající jména barev a popisující vzácný vzorek velmi výmluvně. Starý ministr dával pozor, aby totéž císaři vypravovati mohl, což také učinil.

Po této návštěvě žádali taškáři ještě více peněz, mnohem větší množství hedbáví a zlata, předstírajíce že toho všeho k jich dílu zapotřebí. Co dostali, strčili do svých kapes a nekoupivše ani nitky ku tkaní, tkali na prázdných stavech dále.

Císař vyslal k nim za nějaký den jiného poctivého úředníka, aby uviděl, jak dalece dílo pokročilo, a jsou-li s ním již hotovi. Vyslaný úředník pochodil tak, jako starý ministr; díval se, díval, ale na prázdném stavě ničeho spatřiti nemohl, protože na něm ani nitky nebylo.

„Je-li pak to krásná tkanina?“ tázali se oba taškáři uka-

zujíce a vysvětlující krásu vzorku, kterého tam nebylo.

„Hlupákem nejsem,“ myslil sobě poctivý císařský služebník, „tedy můj úřad nehodí se pro mně, vlastně já do úřadu svého! Byla by to podivná švanda, ale budu o tom mlčet!“ I vychyloval dílo, kteréhož neviděl a radostně je ujišťoval, jak krásná je tkanina, jak krásná je barva a jak překrásný vzorek. A zrovna tak vypravoval císaři.

Celé město mluvilo o krásném díle, a císař sám chtěl je spatřiti, dokud tkanina je na stavě. Vyšel tedy v průvodu mnohých výtečných mužův, mezi nimiž byli i oba poctiví starí úředníci, do dílny k oběma prohnáným taškářům, kteří za prázdným stavem neunavně tkali.

„Není-li to znamenité dílo?“ ohlašovali se oba poctiví úředníci. „Vaše Císařská Milost račiž jen pohlednouti na vzorek a barvy!“ A domnívajíce se, že ostatní tkaninu vidí ukazovali prstem na prázdný stav.

„Jakžel!“ myslil si císař, „vždyť nic nevidím! Toť věc hrozná! Či jsem hlupák, neschopný býti císařem? Nic hroznějšího nemohlo by mne potkati.“ „O, krása! krása!“ pravil císař, „já projevuji tomu dílu svou úplnou spokojenost,“ kývaje hlavou a dívaje se na prázdný stav.

Nechtěl říci, že ničeho neviděl. Všickni, co v průvodu císařském byli, dívali se, dívali, až oči vyvalovali, ale ničeho neviděli; nicméně ohlašovali se po císaři: „o krása! krása!“ a pronášeli svou

radu v ten smysl, aby císař oblekl se v nové, nádherné šaty z této tkaniny k velikému nejprvé příštímu průvodu. „Jaká to znamenitost! Jaká to krása a nádhera!“ ozývalo se ze všech úst, a každý jevil nad takovým dílem svou spokojenost. Císař pak jednomu i druhému taškáři udělil řád s křížem záslužným a jmenoval jej svým císařským dvorským nejvyšším tkalcem.

Den před slavným průvodem byli oba taškáři až do druhého rána při svém díle a měli rozžhato sto svící voskových. Měli plné ruce práce, aby nové šaty císařovy byly hotovy. Dělalí, jakoby tkaninu se stavu stáčeli ve stůčku, tu zase roztahovali, velikými nůžkami stříhali, šili a konečně zvolali: „Buď Bohu chvála! Šaty jsou hotovy!“ Císař provázen od nejvznešenějšího panstva přišel do dílny obou taškářů, a tito zvedajíce ruce do výšky, jakoby nimi něco drželi, volali: „Ejhle! Toť jsou spodky! Tu je kabát, tu je plášť!“ a tak to šlo dále. „Šaty lehké jako pavučiny! Člověk se domnívá, že nemá nic na těle, ale toť právě ta největší znamenitost!“

„Opravdu!“ přisvědčovalo veškeré panstvo, ale nikdo z nich ani nitky neviděl.

„Vaše Císařská Milost! Račtež se dáti svléknouti,“ pravili oba taškáři, „abychom Vaši Milost před velikým zrcadlem v nové šaty oblekli.“

Císař se svlekl ze všeho, a taškáři postavili jej před veliké zrcadlo a dělali, jako by mu oblekali šat po šatě, a císař obracel a otáčel se před zrcadlem.

„Aj, aj! Jak krásně přilehají! Jak utěšeně sluší!“ volali všickni vespolek. „Jaký to vzor! Jaká krása barev! Překrásný to oblek!“

„Venku již čekají s baldachynem,“ pravil nejvyšší císařský obřadník.

„Jsem hotov!“ řekl na to císař. „Ale rcete, sluší mně tento oblek?“ a otočil se ještě jednou před zrcadlem, jako by jej se všech stran viděti chtěl.

Komorníci, majíce nésti vlečku, sáhali k zemi, jakoby ji od země zvednouti chtěli a šli s pozdviženýma rukama, jakoby vlečku nesli, ale nechtěli nikomu vyraditi, že nic nevidí, že nic neunesou.

Takto kráčel císař pod baldachynem v průvodu slavném, a po ulicích a z oken bylo slyšeti volání: „Hvězdy na nebesích! Jak divukrásné jsou císařovy nové šaty! Jaký to nádherný plášť se skvostnou vlečkou! Jak šaty nevyrovnaně k tělu přiléhají!“ Nikdo nechtěl od sebe dáti znamení, že ničeho nevidí, aby nebyl pokládán za hlupáka aneb za osobu k úřadu nespůsobilou. Takového štěstí nedostalo se posud žádnému z oblekův císařových. „Ale vždyť nemá nic na sobě!“ ozvalo se jakési dítě. „Bože na nebesích! Slyšíte, co nevinnost dětská praví?!“

pravil otec dítěte, a jeden druhému povídal co dítě řeklo. „Ale vždyť nemá nic na sobě!“ volal konečně celý zástup. Císaře to velice mrzelo, protože to byla skutečná pravda, o níž on až posud pochyboval; ale pomyslíl sobě: „Nyní v postavě té průvod dokončiti musím!“

A komorníci šli za ním a dělali, jakoby od pláště nesli skvostnou vlečku, a nebylo tam ani vlečky, ani pláště!

CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY

(překlad Jan Rak, 1953)

Před mnoha lety žil jeden císař, který měl tak náramně rád krásné nové šaty, že vydával všechny svoje peníze na to, aby byl pěkně nastrojen. Nestaral se o svoje vojáky, nestaral se ani o divadlo nebo o lov, staral se jen a jen o to, aby se ukazoval v nových šatech. Měl roucho pro každou denní hodinu, a tak jako se říká o králi, že je v radě, tak se tady vždycky říkalo: „Císař je v oblékárně.“ Ve velikém městě, kde císař sídlil, bylo velmi veselo, každý den tam přicházelo mnoho cizinců. Jednoho dne tam přišli dva podvodníci. Vydávali se za tkalce a tvrdili, že dovedou utkat tu nejskvělejší látku, jakou si lze představit. Nejenom že prý jsou barvy a vzorek neobyčejně krásné, ale šaty, které se z té látky ušijí, mají prý tu podivuhodnou vlastnost, že 78 jsou neviditelné každému, kdo se neosvědčí ve svém úřadě nebo je hloupý, až Bůh brání. „To by byly přece skvělé šaty,“ myslil si císař. „Kdybych je nosil, mohl bych přijít na to, kdo se v mé říši nehodí pro úřad, který zastává; mohl bych rozeznat chytré od hloupých! Ano, tu látku mi musí hned utkat!“ — a vysázel těm dvěma podvodníkům na ruku mnoho peněz, aby začali se svou prací. Podvodníci postavili také dva tkalcovské stavy, dělali,

jako že pracují, ale na stavu neměli zhola nic. Bez dlouhého rozmyšlení si vyžádali to nejjemnější hedvábí a nejskvělejší zlato. To si strčili do vlastního váčku a pracovali na prázdných stavech dlouho do noci. „Teď bych přece jenom rád věděl, jak daleko jsou s tou látkou!“ myslil si císař, ale bylo mu poněkud divně u srdce při pomyslení, že ten, kdo je hloupý nebo kdo si vůbec nehledí svého úřadu, látku nemůže vidět. Byl sice přesvědčen, že sám o sebe nemusí mít žádné obavy, ale přesto chtěl napřed někoho poslat, aby se podíval, jak to s látkou vypadá. Všichni lidé v celém městě věděli, jakou podivuhodnou sílu látka má, a všichni byli chtiví vidět, jak špatný nebo hloupý je jejich soused. „Pošlu ke tkalcům svého starého, poctivého ministra,“ myslil si císař, „ten může nejlépe posoudit, jak látka vypadá, neboť má rozum a nikdo nezastává svůj úřad lépe než on!“ — A tak starý poctivý ministr zašel do sálu, kde ti dva podvodníci seděli a pracovali u prázdných stavů. „Jémináčku,“ myslil si starý ministr a vykulil oči, „vždyť nic nevidím!“ Ale nahlas to neřekl. Oba podvodníci ho poprosili, aby byl tak laskav a přistoupil blíž, a ptali se ho, jak se mu líbí krásný vzorek a nádherné barvy. Pak ukázali na prázdný stav a chudák starý ministr nepřestával kulit oči, ale nic neviděl, poněvadž tam nic nebylo. „Panebože!“ myslil si. „Že bych byl hloupý? To bych si nikdy nepomyslel, žádný člověk se to nesmí dovědět! Já že bych se nehodil pro svůj úřad? Ne, to nejde, abych řekl, že nevidím

látku!“ „Nu, pročpak nic neříkáte?“ pravil jeden tkadlec. „Ó, je to překrásná látka! Opravdu báječná!“ řekl starý ministr a díval se svými brýlemi. „Ten vzorek a ty barvy! — Ano, povím císaři, že se mi to neobyčejně líbí!“ 79 „Nu, to nás těší!“ řekli oba tkalci a jmenovali barvy i vzácný vzorek jejich jmény. Starý ministr dobře poslouchal, aby to mohl císaři povědět, až se vrátí. A také to udělal. A tu podvodníci žádali ještě víc peněz, víc hedvábí a zlata, že prý je potřebují na tkaní. Všechno strčili do vlastních kapes, na stav se nedostalo jediné vlákénko; tkali dál jako dřív na prázdném stavu. Císař k nim poslal zakrátko zase jiného zdatného hodnostáře, aby se podíval, jak pokračuje tkaní a zda bude látka brzy hotova. Vedlo se mu stejně jako ministrovi, díval se a díval, ale poněvadž tam nebylo nic než prázdné stavy, nic neviděl. „Tak co, není to krásný kus látky?“ ptali se oba podvodníci a ukazovali a vysvětlovali nádherný vzor, který tam vůbec nebyl. „Hloupý přece nejsem!“ myslil si hodnostář, „že bych se tedy nehodil ke svému dobrému úřadu ? To by bylo opravdu divné! Ale nesmím to na sobě dát znát!“ A tak chválil látku, kterou neviděl, a ujišťoval je svým potěšením z krásných barev a nádherného vzoru. „Ano, je opravdu báječná!“ řekl císaři. Všichni lidé v městě mluvili o nádherné látce. Tu ji chtěl vidět sám císař, dokud ještě bude na stavu. Odebral

se s celým zástupem vybraných mužů, mezi kterými byli i ti dva staří zkušené hodnostáři, k oběma prohnáním podvodníkům, kteří tkali ze všech sil, ale bez jediné nitky na stavu. „Není ta látka báječná?“ ptali se oba zkušené hodnostáři. „Vaše Veličenstvo, raďte se podívat, jaký vzorek, jaké barvy!“ a ukazovali na prázdný stav, neboť se domnívali, že ostatní tu látku určitě vidí. „Co to je?“ myslil si císař, „nic nevidím! To je přece hrozné, cožpak jsem hloupý? Nehodím se snad k tomu, abych byl císařem? To by bylo to nejstrašnější, co by mě mohlo potkat! Ó, látka je opravdu krásná!“ řekl však nahlas, „vyslovuji s ní svou nejvyšší spokojenost!“ a spokojeně pokyvoval a pozoroval prázdný stav; nechtěl říci, že nic nevidí. Celý jeho průvod se díval a díval, ale neměl z, toho víc než všichni ostatní. Přesto však říkali jako císař: „Ó, je opravdu krásná!“ a radili mu, aby si šaty z té nové nádherné látky vzal prvně na nejbližší veliký průvod. „Je báječná, překrásná, skvělá!“ šlo od úst k ústům, a všichni s ní byli náramně 80 spokojeni. Císař dal oběma podvodníkům do knoflíkové dírký rytířský kříž a nádavkem titul dvorních tkalců. Celou noc před oním dopolednem, kdy se mělo konat procesí, seděli podvodníci u svých stavů a měli zapáleno víc než šestnáct světel. Lidé se mohli přesvědčit, jak mají napilno, aby dohotovili císařovy nové šaty. Tvářili se, jako by odebírali látku se stavu, stříhali ve vzduchu velikými nůžkami, šili je hlou bez nitě a nakonec řekli: „Hle, už jsou šaty hotovy!“ Císař

k nim sám přišel se svými urozenými kavalíry a oba podvodníci zdvihli jednu ruku do vzduchu, jako by v ní něco drželi, a pravili: „Hle, tady jsou kalhoty! Tady je suknice! Tady je plášť!“ a tak pořád dále. „Jsou lehké jako pavučina! Člověk by si málem myslel, že nemá na těle dočista nic, ale to je právě velká přednost těch šatů!“ „Opravdu!“ přisvědčovali všichni kavalíři, ale nic neviděli, poněvadž tam nic nebylo. „Vaše císařské Veličenstvo, radte si nyní nejmilostivěji svléci svoje šaty!“ pravili podvodníci, „oblečeme vám nové, tam prosím, před to velké zrcadlo!“ Král odložil všechno svoje šatstvo a podvodníci se tvářili, jako by mu oblékali jednotlivé kusy nových šatů, které mu ušili, a vzali ho kolem pasu, jako by mu něco připevňovali. To měla být vlečka, a císař se před zrcadlem otáčel a obracel. „Ó, jak vám sluší! Jak skvěle padnou!“ vychvalovali všichni císařovy nové šaty. „Jaký vzorek! Jaké barvy! Je to skvostné roucho!“ „Venku stojí dvořané s nebesy, která ponesou nad vaším veličenstvem v průvodu!“ hlásil vrchní ceremoniář. „Dobrá, jsem přece připraven!“ pravil císař. „Padnou mi dobře, co?“ A pak se ještě jednou otočil před zrcadlem, neboť chtěl vzbudit dojem, jako by si opravdu prohlížel nádherné roucho. Komoři, kteří měli nést vlečku, hmatali rukama po podlaze, jako by ji zdvíhali. Šli a drželi se vzduchu, nesměli na sobě dát znát, že nic nevidí. A tak císař

kráčel v průvodu pod nádhernými nebesy a všichni lidé na ulici i v oknech říkali: „Bože, jak báječné jsou císařovy nové šaty! Jakou nádhernou vlečku má na svém rouchu! Jak znamenitě mu to padne!“ Nikdo nechtěl na sobě dát znát, že nic nevidí, neboť pak by se přece nehodil pro 81 svůj úřad nebo by byl náramně hloupý. Žádné z císařových šatů neměly takový úspěch. „Ale vždyť král nemá nic na sobě!“ zvolalo jedno malé dítě. „Panebože, slyšte hlas neviňátka!“ řekl otec, a jeden šeptal druhému, co to dítě povídalo. „Nemá nic na sobě, tuhle jedno malé dítě říká, že nemá nic na sobě!“ „Vždyť nemá nic na sobě!“ volal nakonec všecken lid. A císaři běhala husí kůže po celém těle, neboť si byl vědom toho, že mají pravdu, ale myslel si: „Teď musím vydržet do konce průvodu.“ A tak si vykračoval ještě pyšněji a komoří šli za ním a nesli vlečku, která tam vůbec nebyla.

Luboš Vlach
Císařovy nové mody

Redakčně připravil Luboš Vlach
Obálka, typografie a sazba DNO
Vysázeno písmý Jannon
ze Střešovické písmolijny Františka Štorma

Vydalo nakladatelství Ears&Wind Records
jako 21. svazek edice DNO

V Brně 1. 1. 2021

www.spodniproudy.cz
www.christiania.cz
www.drevenacikada.cz

**D
M
O**

**EARS
& WIND
RECORDS**